

ELEGIA

IN NATALEM

DOMINI ET SERVA-

TORIS NOSTRI IESV CHRISTI, ATTIN-

gens causas quarum impulsu Filius Dei uni-

genitus & VERBUM Patri

coeternum caro factum est,

Scripta

Ab

HEINRICO SORGIO

Torgensi.

VVITEBERGÆ

Excudebant Clemens Schleich

& Antonius Schöne,

ANNO

M. D. LXX.

AMPLISSIMIS VIRIS, A DO-
CTRINA, VIRTUTE, PIETATE
atq; adeò omni virtutum genere paratissi-
mis D. Consulibus totiꝫ Senatui inclytæ
Reipublicæ Argeliensis, Dominis
suis ac patronis perpetuo co-
lendis S. D.

A Vrea quando iterum redierunt tempora lucis,
Qua Deus è casta virgine natus homo est.
Temporis hæc ratio iam carmina dicere CHRISTO
Iussit, & in numeros cogere verba piòs.
Excipere & voto venientem supplice prolem,
Et simul huic blandis oscula ferre genis.
Vranie, Patres conscripti & sancte senatus,
Nostra, hæc Albiacæ mittit ab vrbe scholæ.
Orat & exiguis studiis, vos fronte serena,
Annuere his elegis primitijsq; suis.
Et causas, orat, pangentem audire benignè,
Cur velit in nostra viuere carne Deus.
Et quanquam careant verborum carmina fuco,
Eloquij vel vi quam Maro magnus habet.
Materie tamen hæc verborum damna rependit,
Rebus vbi sacris ad vigilare studet.
Paruum habet hic Rhetor, linguæq; volubile plectrum,
Et vatum exiguum numen Appollo, locum.
Verborum tenui filo res ducere sacras,
Grata etiam placido res solet esse DEO.

At

At vos patronos studiorum æquosq; Camænis
Consulere hæc optat carmina Musa boni.
Ut, sibi si facilis demum allabatur Apollo,
Carmina docta magis tum meliora canat.
Interea Musas, solamina dulcia vitæ,
Pergite consilio reg; iuuare pias.
Atq; pijs cœlum tentare ascendere factis,
Ad superos quibus est semita trita Deos.
Vestraq; cum toto valeat Respublica vulgo,
Et Deus auxilio vos regat vsq; suo.
Viuite conscripti patres, & sancte senatus
Viue diu, æternum viuere digne, Vale.

V. P.

Addictissimus

Heinricus Sorgius Torgensis.

ELEGIA DE CAUSIS INCAR-
nationis Filij Dei Domini nostri Iesu Christi.

FRigida iam medius Capri Sol signa pererrans
Æthereum obliquo tramite lustrat iter.
Obliquosq; sui radios splendoris ad imam,
Languenti tanq̄ robore mittit humum.
Iam nunc brumali designant frigore clausæ
Durati terræ tempora sacra sinus.
Halcyo compositis demum nunc æquoris vndis,
Congestos mira construit arte nidos.
Ac medios inter Scopulos fluctusq; minaces
Pendula, quæ peperit sollicitè oua fouet.
Sic is qui pelagi fluctus & murmura sternit,
Ac volucres ponto qui famulante tegit.
Et qui tranquilla est pacis donator & author,
Hoc ipso est anni tempore factus homo.
Ergo cum tempus precibus versuq; canoro,
Et pietas moneat vera vacare DEO.
Nos quoq; Christe tuum tollemus carmine nomen,
Dicentes nato iubila leta tibi.
Pangemusq; pias letanti pectore causas,
Cur massæ has sumas exuiasq; geras.
Vera loqui, & me magna loqui res ipsa fateri
Cogit, & has vires exuperanda meas.
Sed quia tu solus finis, tu principiumq;
Huius eris Iesu carminis ipse mei.
Haud potes auxilium fratri renuisse, tuo quem
Fecisti proprium Sanguine Christe tibi.

Mitte

Mitte tuo patrisq; tui de pectore Flatum
Qui iuuet imparibus claudere verba modis.
TE propria sese lustrans in imagine prolem,
Nullius auxilio progenuitq; pater
Cuius tu λόγος es, prorsum sed originis expers,
Et VERBUM æternū cum patre sine cares.
Cum patre consilium de rebus Christe creandis,
Suscipis, & per te cuncta creanda creat.
Per te homo diuinæ quoq; mentis imago creatur,
Vt veluti templum sit requiesq; Dei.
Quem transcendentem tu post mandata parentis,
Concilias patri restituisq; tuo.
Ipsius & quia te luiturum crimina spondes,
Ex patris hæc gremio nuncia læta refers:
Olim te semen casta è muliere futurum,
Subdola compefcas victor vt ora Stygis.
Te vates exinde diu cecinere futurum,
Cernere & aduentum concupiere tuum.
Tandem Cumæi venit cum carminis ætas,
Florida iam reducis secula pacis erant.
Tu noua progenies cælo demitteris alto,
Virginis & sanctæ viscera casta subis.
Conceptum molli sancto deflamine in aluo
Te fert, atq; parit parua puella DEVM.
Et quia tum natum te non dignata cubili est
Turba, nec angusti parte iacere loci.
Cogeris in stabulo casta cum matre ferarum
Esse opifex rerum, pauper egensq; iaces.

A ij Aulam

Aulam caula tibi, cunas præsepeq; præstat,
Fasciolæ supplet gramen & herba locum.
Ac halitus tantum tepidis flatusq; ferarum
Pro calidis IESV contigit esse focis.
DIC quo parue puer cælo demissus in orbem
Squalentem vitijs motus amore venis?
Quare non sedem, cum sis regnator Olympi,
In cælo potius quam tibi in orbe legis?
Tu qui diuitias omnes telluris opimas,
Æquoreo vectas gurgite opesq; tenes.
Cur tam pauper egenusq; iaces, nec tegmen habes quo
Casta tibi genetrix membra tenella tegat?
Scilicet vt cælo possis de lapsa vicissim
Imperio regni reddere corda tui.
NAM postquam legis violassent iura Tonantis
Indeq; naturæ semina iusta suæ.
Quæ poterant nullis aboleri viribus, & quæ
Æternum voluit mente vigere Deus.
Nemo Deum acceptum posset qui soluere cultum
Inuentus toto iustus in orbe fuit.
Et quia diuinæ compleri oracula legis
Iratu noluit, qui tenet astra, minus.
Iusticiæ voluitq; suæ rata iussa manere,
Dum legum aut mortis mandat inire viam.
Ecce ades omnipotens immensi conditor orbis,
Cum patre qui similis conditione Deus.
Quiq; voluntatis secreta in numine trino
Consilia exactè cognita solus habes.

Te

Te purum à vitio in vitiosum deijcis orbem,
Perpetuæ dederat quem sua culpa neci.
Te legi astringis, mens est implere parentis
Iusticiam, & lapsum sic reparare genus.
DE IN te mortalem fieri per dura coëgit
Pœna, hominum suberat cui genus omne reum.
Primus quando parens inferni fraude Draconis
Se vitio adductus polluit atq; suos.
Hoc genus in seros morbi exitiale nepotes
Manavit priscis semper in orbe ab auis.
Postera sic primi pœnas sceleris luit ætas,
Dum vitij innati sæua venena trahit.
Sed quia non possent vires mortalibus ægris
Sufficere, ut patris crimina facta luant.
Tartara peccati hos trudebat ad ima reatus,
Mox aderat rapida mors rabiosa manu.
Humani verè es generis tunc Christe misertus,
Hoc scelus à miseris dum remouere cupis
Ipse volens nostra vestiris carne, nocentis
Peccati & fortis baiulus ille manes.
POST mersum in mortem, instygias lapsumq; palu-
Humanum possis vt retinere genus. (des,
Et simul horrendæ mortis seruile subire
Imperium, & mortem vincere morte **DEVS.**
Tartarei q; queas subuertere regna Leonis,
Grande q; serpentis comminuisse caput.
Impij vt inferni rabidas euertere vires,
Peccati & valeas omne abolere genus.

A iiij Spona

Sponte tibi assumis carnis misera ossa caduca,
Attamen ut vitij sis sine labe Deus.
Sumis & humanos ingentes Christe dolores,
Quos ex carne Deus non aliundè tenes.
Extrahis immersos homines tenebrisq; Erebiq;
Corpora perpetua morte perempta lacu.
Ac homines inter quoniam lesumq; parentem
Tu mediatoris munus obire cupis.
Ut pariter flectas, qui iustam accensus in iram
Ob culpæ fuerat pondera nostra, patrem.
Ac homines, tanquam diuini numinis hostes,
Restituas iterum Numen homiq; Deo.
Non tantum alterutri decuit te iungere parti,
Verum vtramq; simul sorte referre pari.
Æterna æternum referebas mente parentem,
Atq; ita eras viuo cum patre numen idem.
Res erat ergo humilis sese dimittere cælo,
Res mira in nostra viuere carne DEVM.
Sed quia tam longo cantarant tempore vates,
Emanuel quod tu Christe futurus eras.
Nemo Dei & posset sermonem ferre tonantem,
Omnia qui miseri corporis ossa quatit.
Mitteris interpres diuinæ mentis ab alto,
Ex patris hæc referens dulcia verba sinu.
Pronus & ad veniam quod sit, quod tradus ad iram,
Fidere & in venia territa corda iubes.
Nobiscum loqueris dulcissimamq; oscula libas,
Et te promissum semen adesse doces.

Postea

P O S T E A ut humano generi succurrere posses,
Quod Stygias plena fauce trahebat aquas:
Nec proles ignara mali diuina maneres,
Te pateris nostro corpore Christe tegi.
Ut morbo & nobis varia ægritudine pressis,
Auxilio posses natus adesse tuo.
Fratribus es similis factus sine crimine, nostras
Et recipis sordes in tua terga **D E V S.**
Summus ut ante Deum fida bonitate Sacerdos
Pro vitijs posito munera thure dares.
Nam quoniam tentatus eras, & passus acerba,
Dum vitium mundi destruis omne rei.
Tentatis facile est in rebus adesse malignis,
Affectuq; pari fata seuera pati.
P O R R O ut significes assumens corporis artus,
Quod sancto foueas numine corda **Deus.**
Fraternum verè nobis ostendis amorem,
Et simili affectum patris amore doces.
Frater es, & nostro verum de corpore corpus,
Frater es ex nostris ossibus ossa gerens.
Non est quo nobis non sis æqualis in omni,
Præter quam vitio quod bone Christe cares.
O quicumq; oculis Titania lumina vestris
Cernitis extremis orbis ab vsq; plagis.
Læticia pariter timidum perfundite pectus,
Et noua iam vitæ viuite secla piæ.
Nostra etenim caro quæ vitijs erat obruta tetris
Æternum ad patrem non maculata sedet.

A **V** Fraude

Fraude quid astuta mortales fallere serpens
Profuit? his ausis hydra profana peris.
Quidue Dei digito formatum plasma potenti
Ducere peccati crimen in omne Draco?
Quid statione hominum detrudere pectora sancta
Et supplantatos fallere fraude iuuat?
Quid generi mortem nunc immisisse caducam
Humano, vitij præmia digna tui?
Quidue Dijs similes mortales reddere cunctos?
Cum sis ad Stygias præcipitatus aquas?
Dulcia quid patrio ducentes semina cælo
Pellere sulphureos in tua regna lacus?
Namq; astus, lususq; tuus, fraus diraq; serpens
Cogit in humana viuere carne **DEVM.**
Scilicet is vetiti pomi contactus & esus
Æquales homines iam probat esse Deo.
Ipsa Dei soboles æterni æterna parentis
De casta cretum virgine semen adest.
Semen adest mulieris, & hoc ceruicis adunca
Styx tua victrici sub pede colla teret.
Hoc ipsum retulit, quondam quæ primus Adamus
Amisit suasu Dis furiose tuo.
Quod duce te maculis conspererat vndiq; fædis,
Christus id omnino factus honestat homo.
Vnica sumentis victrix victoria carnem
Sustulit innatæ dira venena luis.
Communuit vires prostrati hæc vna Draconis
Qui fuerat nostri causa dolenda mali.

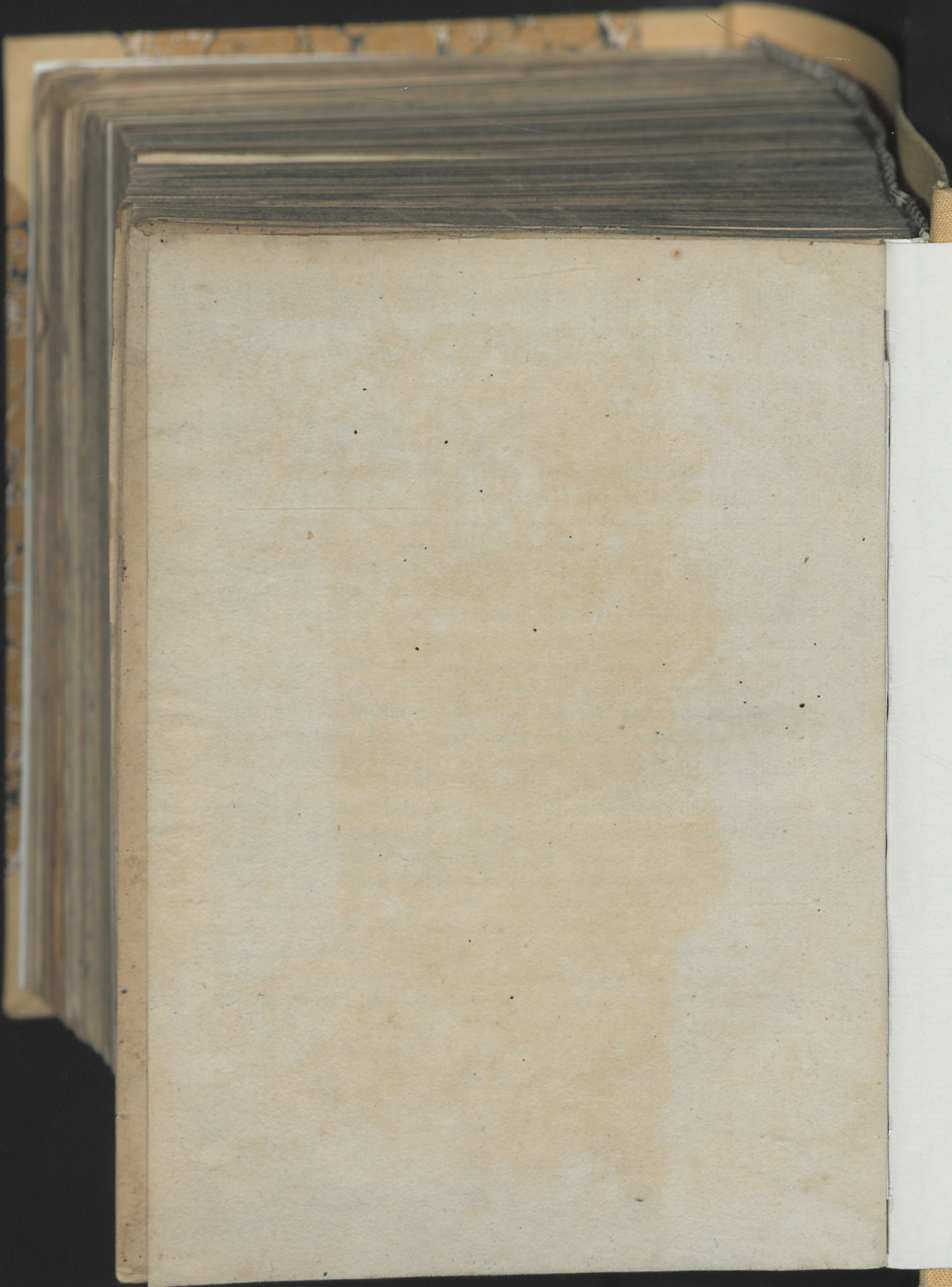
Hæc

Hæc rabidas mortis fauces constrinxit auaræ,
Ne magis in sanctos sæuiat illa choros.
Vnica reiectos cælo nos reddidit omnes
Et patris æterni dat bonitate frui.
ERGO tuum Iesu tollemus nomen honore,
Donec in hoc linguæ corpore motus erit.
Om nis te rerum celebret natura, tuumq;
Numen in orbe omnis sexus & ordo canat.
Te iuuenes celebrent, concordia ac ore puella,
Teq; senes solum semper in ore ferant.
Tu quia saluifica nobis es causa salutis
Nosq; tibi insertos protegis atq; regis.
Et stabili fragilem gestas quod numine stirpem
Quam nec in extrema ponere morte potes.
Te natum cuncti cupidis amplectimur vltis,
Nam fratrem ad dextram nos iuuat esse patris.
Atq; verecundo tibi basia figimus ore,
Et nato canimus gaudia multa tibi.
Nec quæ procedunt plenis tantum oscula labris
Sed puro potius pectore vera damus.
Tu modo nobiscum maneat, turbamq; gubernes
Cuius in hanc carnem motus amore venis.
Ecce gemens premitur tua sponsa Ecclesia, Christe,
Suppetias querulo poscit & ore tuas.
Turbatur, maris insaniq; hinc inde feritur
Fluctibus, ex omni fataq; parte timet.
Errat, & immani huc rapitur vertigine & illuc,
Vixq; locum certum quo requiescat habet.

Sed

Sed veluti nato tibi vix præsepe tenello
Contigit, inq̄ humili gramen & herba thoro.
Non regalis erat, constructaue sumptibus aula
Magnificis, auro nec radiante domus:
Sic, tua, quæ simili quoq̄ viuere sorte meretur,
Possidet exiguum languida sponsa locum.
Exulat & raro seruat parua agmina cœtu
Et rabidis petitur sicut ouile lupis
Ast huic hospitio, qui cuncta tueris & ornas,
Prospicis, infracta dum viget vsq̄ fide.
Et licet angatur, rapidisq̄ prematur ab vndis,
Tu tamen hanc pessum non sinis ire, DEVS.
Sed regis, & firmum portum & largiris Asylum
Vnde rari nullo turbine fixa potest.
Vt tandem dextro te vindice leta triumphet,
Et vincat verbo turpia monstra tuo.
FAC age nobiscum maneat, turbamq̄ gubernes,
Cuius in hanc carnem motus amore venis.
Et quoniam tristi iam nox circumuolet umbra,
Luceat vt verbi, fax, age Christe, tui.
Hæc etenim purè præbet sua lumina quando
Tramite de recti nullus aberrat homo.

F I N I S.

00 A 6436

ULB Halle
004 931 300

3

89

ELEGIA

IN NATALEM
DOMINI ET SERVA-

TORIS NOSTRI IESV CHRISTI, ATTIN-
gens causas quarum impulsu Filius Dei uni-
genitus & VERBUM Patri
coeternum caro factum est,

Scripta

Ab

HEINRICO SORGIO

Torgensi.

VVITEBERGÆ

Excudebant Clemens Schleich
& Antonius Schöne,

ANNO

M. D. LXX.

